

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

15. august, 2019

Deres ref.: 19/285

Høringsuttalelse til NOU 2019: 11 *Enklere merverdiavgift med én sats*

MiA – Museene i Akershus (MiA) har betydelige inntekter fra billettsalg, boksalg og kiosksalg. En økning i mva.-satsene på fra hhv. 0 %, 12 % og 15 % til 23 % vil potensielt kunne medføre en økonomisk belastning som MiA ikke har økonomi til å bære.

Utvalget skriver noe om kompenserende tiltak, men er lite konkrete på dette, inkludert om slike tiltak vil være varige. Kompenserende tiltak kan kanskje bøte på noen av de negative konsekvensene som vi frykter, men dette forutsetter at tiltakene er tilstrekkelige og varige.

Med mindre tilfredsstillende kompenserende tiltak kommer på plass, vil vi måtte sende regningen til publikum i form av økte priser. Dette er et alternativ som vi er svært negative til, bl.a. av følgende årsaker:

- Kostnaden for økt moms vil i så tilfelle legges på sluttbruker, våre besøkende. MiA ønsker at flest mulig skal ha mulighet til å gå på museum, og at vi kan være et «lavterskeltilbud» for alle. Billettprisene bør holdes på et nivå som innebærer at flest mulig benytter seg av museenes tilbud, og som ikke medfører en barriere for folk med lav inntekt. Forslaget slik det foreligger er ikke sosialt inkluderende, og vil gi en dårlig kulturpolitikk så vel som dårlig inkluderingspolitikk. Forslaget er også i motstrid med målene i Kulturmeldingen og signalene fra kulturministeren, om en politikk hvor kulturen er en nøkkel til allmenndannelse og demokratisk deltakelse for alle.
- Det er en uttalt forventning fra staten at museene skal utforske sitt egeninntjeningspotensiale (jf. museenes årlige tildelingsbrev fra Kulturdepartementet). Dette er vi i utgangspunktet positive til, men dersom potensialet som ligger i økte priser benyttes til å dekke inn for økt mva., så mister vi samtidig en mulighet til å øke våre egeninntekter. Publikum må betale mer uten at det bidrar til en styrking av museets tilbud.

For MiA oppleves differensierte satser verken som vanskelig eller tidkrevende å forholde seg til. Lovverket er relativt enkelt å tolke med tanke på hvilken sats som skal legges på de forskjellige produktene og tjenestene, og beregninger og avstemminger håndteres av mer eller mindre automatiserte systemer. En overgang fra fire satser til én vil selvsagt innebære en viss forenkling, men det er ikke her skoen trykker for oss. De delene av mva.-regelverket som krever flest drøftinger og avklaringer i hverdagen er knyttet til helt andre problemstillinger. Vår varierte drift med omsetning

både innenfor og utenfor mva.-området medfører at vi må forholde oss til mange detaljerte regler, og følgende er eksempler på reelle problemstillinger som vi bruker ressurser på å avklare:

- Lokalutleie til arrangementer er unntatt mva., men kun dersom eventuell servering er serveringen er av underordnet betydning. Dersom hovedformålet er å yte en serveringstjeneste, skal også leie av lokalene avgiftsberegnes med 25 %. Spørsmål vi da må ta stilling til er når bevertningen passerer et nivå som kan karakteriseres som underordnet.
- Kunstsalg er et annet eksempel. Dette er som utgangspunkt mva.-pliktig med 25 %. Men dersom salget skjer på vegne av kunstner er det unntatt mva. Spørsmål som da dukker opp er bl.a. hvordan kunst defineres iht. mva.-loven. Og hva skjer når kunstneren dør i utstillingsperioden og vi går over til å selge på vegne av de etterlatte?
- Undervisningstjenester er unntatt mva. Men hvor går grensen mellom avgifts-unntatt undervisning og avgiftspliktig museumsformidling, og hvordan forholder det seg med tanke på mva. når man gjennomfører et formidlingstiltak med tilsnitt av undervisning?
- Dersom avgifts-unntatt omsetning overstiger 5 % av total omsetning passerer man en vesentlighetsgrense hvor man ikke lenger har full fradragsrett for mva. knyttet til fellesanskaffelser til både mva.-unntatt og mva.-pliktig virksomhet (f.eks. renhold i lokaler som benyttes til både undervisning og utstillinger). MiA er i en slik situasjon, og må etter hver mva.-termin beregne forholdsmessig fradrag for inngående mva. på fellesanskaffelser.

Det er slike spørsmål som medfører ressurskrevende avklaringer og dokumentasjonskrav. MiA mener altså at det er på andre områder enn selve satsene at en reell forenkling kan oppnås, som eksempel bestemmelsene om hvilke inntekter som er innenfor og utenfor mva.-loven.

Vennlig hilsen,

Cecilie Øien
Adm. dir.

Even Ødegaard
Stabsdirektør

[Brevet er elektronisk signert]

Kopi til:

- Kulturdepartementet

MiA